

γωγῆς καχεκτικῶν ὄντων, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ μνηστῆρες τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου των ἐξοφλοῦν τοὺς λογαριασμοὺς των μετὰ εἰδικῶν ἰατρῶν ὑπὸ ἐχεμύθειαν.

*
 Ὁ φόβος μεγάλου εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ὁσημέρα: καθίσταται παρόμοιος τοῦ φόβου περὶ συντελείας τοῦ κόσμου.

* *
 Ὁ φαιδρὸς γέλως δύναται νὰ διεγείρῃ τὸν στιγμιαῖον φόβον τοῦ σκυθρωποῦ, ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν ἀλλόκοτον κακίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διότι οὐδὲν ἀθώωτερον τοῦ γέλωτος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1891.

ΣΤΕΦ. Ι. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Σ Τ Ο Χ Ρ Ο Ν Ι Α Σ Μ Α

ΣΤΑ βελουδένια χεῖλη της ἐσίμωνα τὰ χεῖλη
 Κι' ἀπὸ τὰ χέρια τρέμοντας ἐκείνη μ' ἐκρατοῦσε,
 Μὲ ἄφωνα ἀγκαλιᾶσματα τὴν ἠφίλια καὶ μ' ἐφίλει
 Κ' ἡ γῆ γιὰ μᾶς ἀξέγνιαστα στὸ ἄπειρο κυλοῦσε.

Στὰ γόνατά μου ἐκάθητο ἐπάνω κουρασμένη
 Κ' εὐώδιαζε τὸ στόμα μου ἀφ'τῆ γλυκεῖα πνοῇ της.
 Στὴν ἀγκαλιά της μ' ἐσφιγγε σφικτὰ τὴ φλογισμένη
 Καὶ τὴν ψυχὴ μου μὲ φιλιὰ συνέπαιρνε ἡ ψυχὴ της.

Μ' ἀπ' ὄλη αὐτὴ ποῦ ἐγνώρισα τὴν εὐτυχία τί μένει;
 Ὁ χωρισμὸς τί μ' ἄφησε, ἡ ξενιτεὶα καὶ ὁ χρόνος;
 — Ἀχ! εὐτυχία ποῦ ἐρχεται στὸ νοῦ μας περασμένη
 Δὲν εἶνε ὄχι εὐτυχία, μὰ βάσανα καὶ πόνος!

Ζάκυνθος, 14 Ἰουλίου 1891.

Δ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ